

presenteres tre grupper av teorier om hva som er moralsk rett og verdifullt. Kjetil Skjerve skriver om utilitarisme og pliktetikk. Hannah Winther presenterer dydsetikk.

Etikkdelen av pensum diskuterer også noen spørsmål som ikke handler direkte om hva som er moralsk riktig og galt. I kapitlet «Etiske grunnlagsproblemer» tar Espen Lauritzen opp spørsmål om etikkens grunnlag. Finnes det i det hele tatt riktige og gale svar på moralske spørsmål? Er det objektivt og universelt sant at slaveri er galt, og at man ikke bør torturere uskyldige? Eller er dette bare oppfatninger som er gyldige relativt til normene i en bestemt kultur? Gir det mening å ha en rasjonell diskusjon om moral, eller er moralutsagn bare uttrykk for følelser? Lauritzen presenterer argumenter for og mot moralsk relativisme, som sier at moralutsagn bare er gyldige relative til en kultur, og moralsk nihilisme, som sier at det ikke finnes noen riktige svar på moralske spørsmål i det hele tatt.

Politisk filosofi

Et sentralt tema innenfor politisk filosofi er spørsmålet om legitim bruk av statsmakt, altså spørsmålet om når og på hvilket grunnlag myndighetene kan gripe inn overfor borgerne. På samme måte som for moralske spørsmål har de fleste av oss noen ureflekterte oppfatninger om hvor grensene bør gå for statens inngrep overfor borgerne, for eksempel når det gjelder regulering av rusmidler, næringsmidler, prostitusjon, handel, medisin, teknologi eller forskning. Den politiske filosofien hjelper oss med å erstatte noen av de ureflekterte oppfatningene med begrunnede oppfatninger. I delen om politisk filosofi tar Kjartan K. Mikalsen opp spørsmålet om grensene

for legitim maktutøvelse med utgangspunkt i noen av de mest sentrale posisjonene og begrepene fra den politiske filosofien. I forlengelsen tar Cathrine Holst opp spørsmålet om hvordan politisk makt bør organiseres. Er det slik at politiske beslutninger bør være mest mulig demokratisk forankret, eller har ulike former for ekspertstyre bedre grunner for seg?

Kildehenvisninger

Kildehenvisningene i denne boken følger i all hovedsak APA 7-standard. For noen eldre verker er det imidlertid vanlig å bruke egne nummerhenvisninger, i stedet for å vise til årstall og sidetall i bestemte utgaver. I vårt tilfelle gjelder dette for henvisninger til filosofene Immanuel Kant og Aristoteles. Fordelen med denne måten å henvise på, er at du slipper å lete frem den samme utgaven som er oppgitt i litteraturlisten. I de fleste utgavene av Kants og Aristoteles' bøker kan du finne frem ved hjelp av standardhenvisningene.

Kant-henvisningene refererer til bind og sidetall i Deutsche Akademie-utgaven av Kants verker. I tillegg har vi tatt med en forkortelse av tittelen. For eksempel refererer (Kant, GMM, 4:402) til bind 4, side 402 i denne utgaven, hvor «GMM» er forkortelse for «Grunnlegging av moralens metafysikk».

Vi har brukt følgende forkortelser i Kant-referansene:

CF *The conflict of the faculties*

CPR *Critique of practical reason (Kritikk av den praktiske fornuft)*

GMM *Groundwork of the metaphysics of morals (Grunnlegging av moralens metafysikk)*